

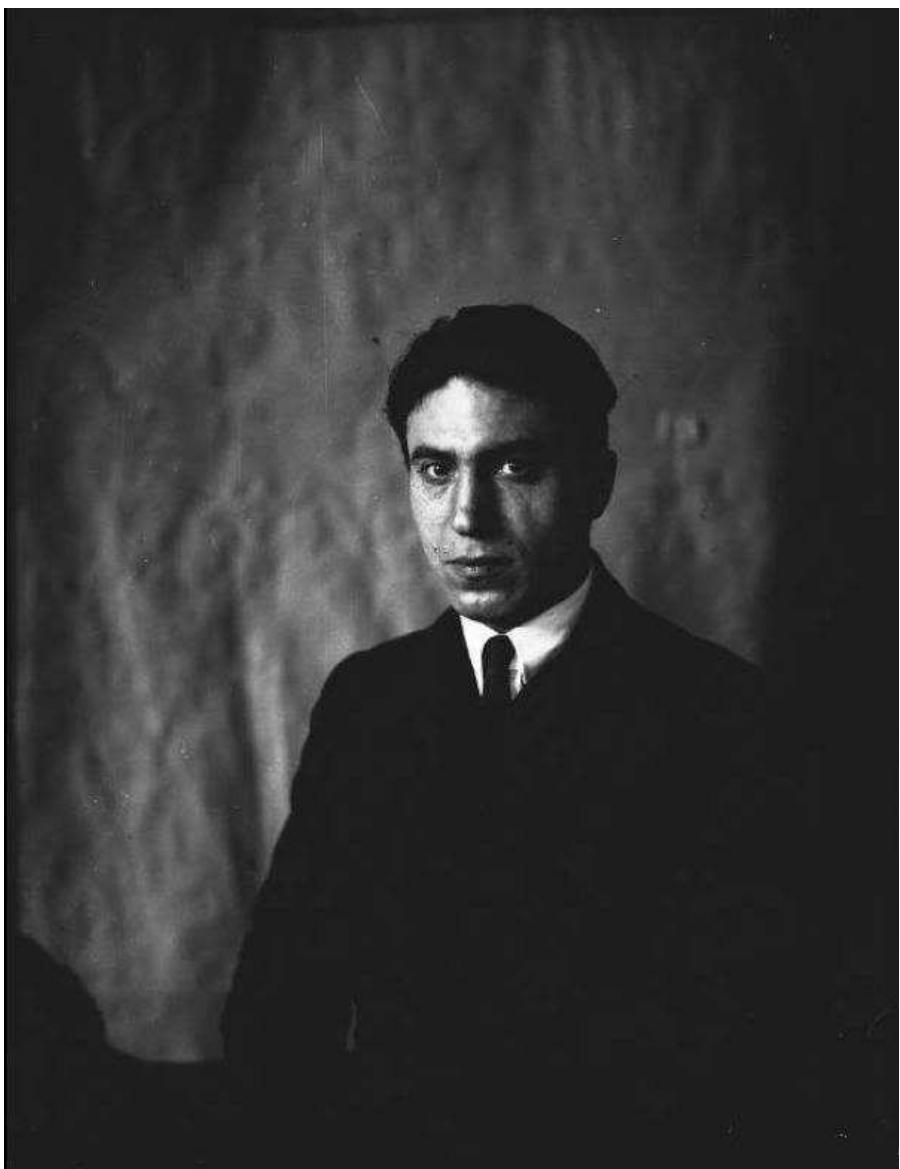
Arhitektura moderne u Srbiji

U Beogradu je, između 1928. i 1934. godine, bila aktivna Grupa arhitekata modernog pravca (GAMP) čiji su osnivači i članovi bili **Jan Dubovi, Milan Zloković, Branislav Kojić i Dušan Babić**. GAMP je osnovana u cilju „propagiranja savremenih principa u arhitekturi i primenjenim umetnostima”, a tokom svog postojanja je učestvovala u mnogobrojnim aktivnostima poput izložbi, predavanja i publikovanja priloga u domaćim i stranim novinama i časopisima, dok su njeni članovi istovremeno imali bogatu projektantsku delatnost i aktivno učestvovali na aktuelnim konkursima.

Značajni predstavnici moderne arhitekture su i **Dragiša Brašovan, Nikola Dobrović, Miladin Prljević, Milan Sekulić, Milica Krstić Čolak-Antić**.

Arhitektura moderne u Srbiji

Milan Zloković

(Trst, 6. april 1898 — Beograd, 29. maj 1965)
Arhitekta, naučnik i univerzitetski profesor.
Zloković je jedan od vodećih predstavnika
modernog pokreta u regionu i Srbiji.

Projektovao je oko 170 objekata a bavio se i slikarstvom. Smatra se jednim od najznačajnijih arhitekti Jugoslavije, na čiji je arhitektonski identitet značajno uticao kroz teorijske radove, profesuru i realizovane objekte.[3] Njegov legat se nalazi u Muzeju grada Beograda a deo lične biblioteka u Udruženju za kulturu, umetnost i međunarodnu saradnju „Adligat”.

Arhitektura moderne u Srbiji

Zloković osuđuje "intuitivan pristup projektovanju, oslonjen isključivo na maštovitost ili profesionalnu rutinu, zalaže se za racionalne i kontrolisane metode u procesu projektovanja". U vreme besciljnog lutanja srpske arhitekture između akademizma i srpsko-vizantijskog stila, Zloković se konsekventno razvijao ka modernizmu. Prečišćavanjem fasadne površine, slobodnjim formiranjem osnove i intenzivnim eksperimentisanjem, došao je do novog stila 1927. godine, u vreme kada u našoj sredini borba za modernu arhitekturu još nije ni počela. **Već na prvi pogled uočljiva je sličnost sa delom Adolfa Loosa.** Zloković piše i nekoliko članaka u kojima diže glas protiv kreiranja stila inspirisanog elementima iz prošlosti. *Ponovno oživljavanje monumenata iz ranijih epoha za njega je nedostatak duhovne snage, elementarne aktuelnosti i pripadnosti svom vremenu koje fundamentalno karakteriše svako umetničko delo.*

- proučava proces projektovanja naučnim putem
- nove metode u određivanju usklađenosti delova sa traženom celinom iskazanih kroz broj i geometrijsku sliku
- modularna koordinacija mera u arhitektonskom projektovanju, prefabrikacija elemenata i sistemi montažne gradnje.

Arhitektura moderne u Srbiji

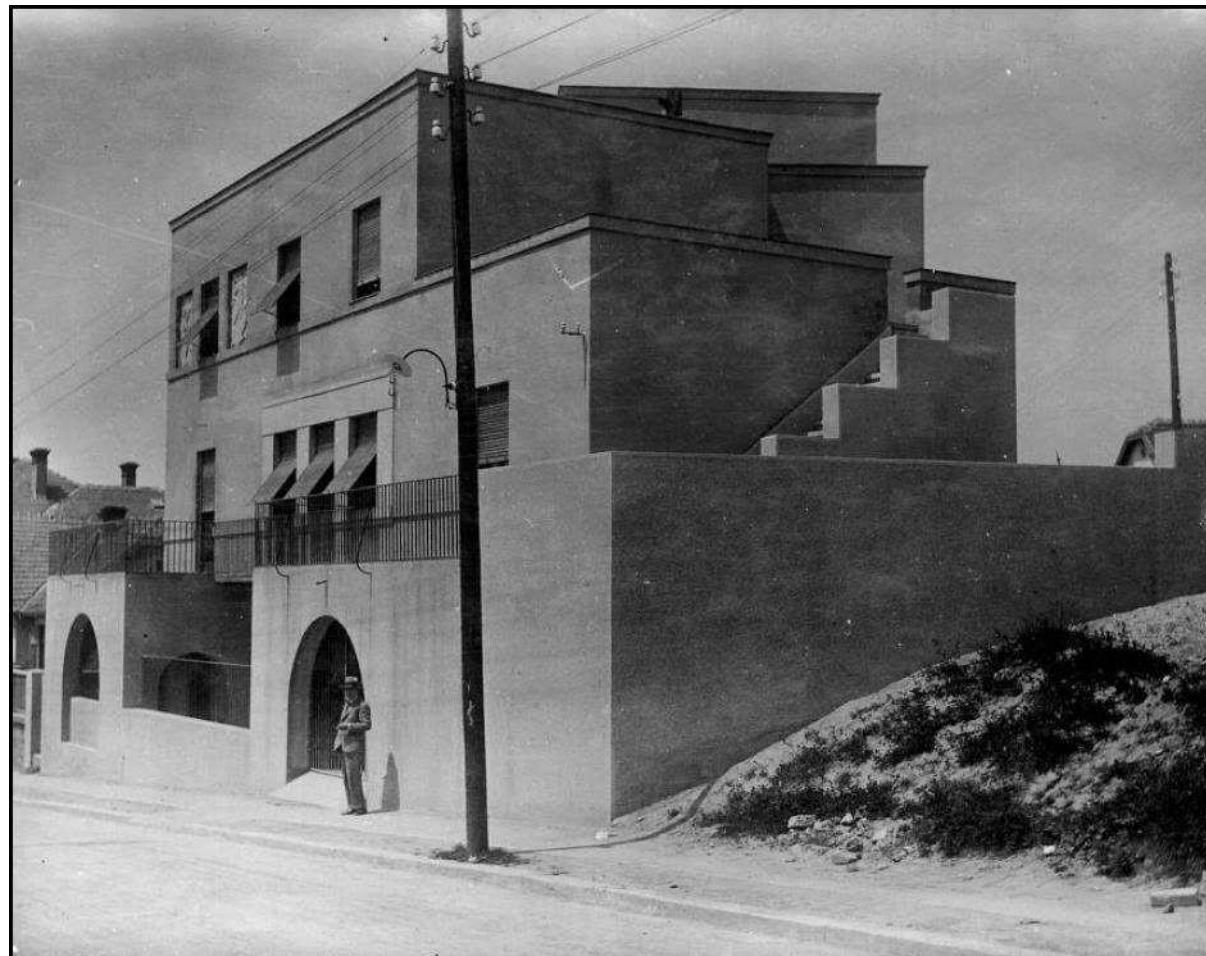
Kuća Milana Zlokovića, 1928.

Milan Zloković, sopstvena kuća u Beogradu, 1928.

Kuća arhitekte Milana Zlokovića se nalazi u Beogradu, na teritoriji gradske opštine Vračar. Podignuta je 1928. godine i predstavlja nepokretno kulturno dobro kao spomenik kulture.

Arhitektura moderne u Srbiji

28) Zlokoviceva Kuca 1928

Projekat ove kuće predstavlja anticipaciju modernističkog pokreta u srpskoj arhitekturi između dva rata. Kao jedan od osnivača Grupe arhitekata modernog pravca, približavanje modernističkom shvatanju arhitekture ostvareno je primenom tzv. „slobodnog plana“, racionalnom koncepcijom bezornamentalne kubične strukture i dinamičnim komponovanjem masa. Karakterističan detalj u spoljoj obradi predstavljaju lučni otвори na frontu prizemne zone i reljefi u poljima između prozora sprata.

Arhitektura moderne u Srbiji

Објекат је изграђен 1932. године у духу функционалистичке архитектуре. Вила је слободностојећа, двоспратна. Функција објекта и форма су обједињени и уклопљени у природно окружење, што високо вреднује ову грађевину према критеријумима естетског функционализма. Вила представља сведочанство високог домета српске модерне.

Вила је пројектована и изграђена за Драгољуба Штерића, власника фабрике авиона Змај. Приземни део састоји се од хола, салона, дневне собе, кухиње, оставе, перионице, гаража, просторија за шофере, купатила и веранда, док се на спрату налази спаваћа соба, соба, дечија соба, гостинска соба, купатило и тераса.[2]

Arhitektura moderne u Srbiji

Arhitektura moderne u Srbiji

Arhitektura moderne u Srbiji

Hotel Žiča, Mataruška banja, 1932.

Hotel Žiča, vlasnika Hovana Dezidera, prvi je moderni hotel u Srbiji, u čijoj je arhitekturi objedinjena zapadna modernistička praksa u projektovanju ove tipologije i Zlokovićev jedinstven prosede, tada još u fazi razvoja, usmeren istraživanju proporcijskih odnosa, koji su ovim projektom inicialno primjenjeni kroz određivanje optimalnih površina glavnih sadržaja i komponovanje osnovnih volumena. Zloković je srpsku modernu arhitekturu realizacijom hotela u Mataruškoj Banji uveo u novu deceniju tokom koje će moderna arhitektura postati glavno opredeljenja grupe istaknutih srpskih arhitekata. Reklamiran kao moderan hotel s „trideset higijenskih, zračnih i sunčanih soba“, hotel Žiča je uneo nove standarde u hotelsku arhitekturu i omogućio komforan boravak gostiju, a pored smeštaja i ugostiteljskih usluga gostima je na raspolaganju bio i otvoren bioskop na krovnoj terasi hotela.

Arhitektura moderne u Srbiji

Dom trgovacke komore, Skoplje, 1935.

Izgradnja Doma je počela u oktobru 1933. godine. Zbog visoke cene izgradnje investitor je zahtevao da se projektom predvide prostori za rentiranje u prizemlju i na prvom spratu (trgovačke radnje i ugostiteljstvo). Opisujući projekat Doma Zloković navodi da je zgrada projektovana u armirano-betonskoj skeletnoj konstrukciji, sa ravnim krovom, dok će se u izgradnji koristiti suvremeni građevinski proizvodi. Na modernistički oblikovanoj fasadi prema trgu dominira okvir zastakljenog mezanina, dok je zaobljavanjem zidova od prvog do trećeg sprata, a ostavljanjem međuspratne konstrukcije u konstruktivnom rasteru sa stubovima, postignuto markiranje ugla u odnosu na oblikovno različite fasadne površine svih strana objekta.

Arhitektura moderne u Srbiji

Gimnazija, Jagodina, 1937-40.

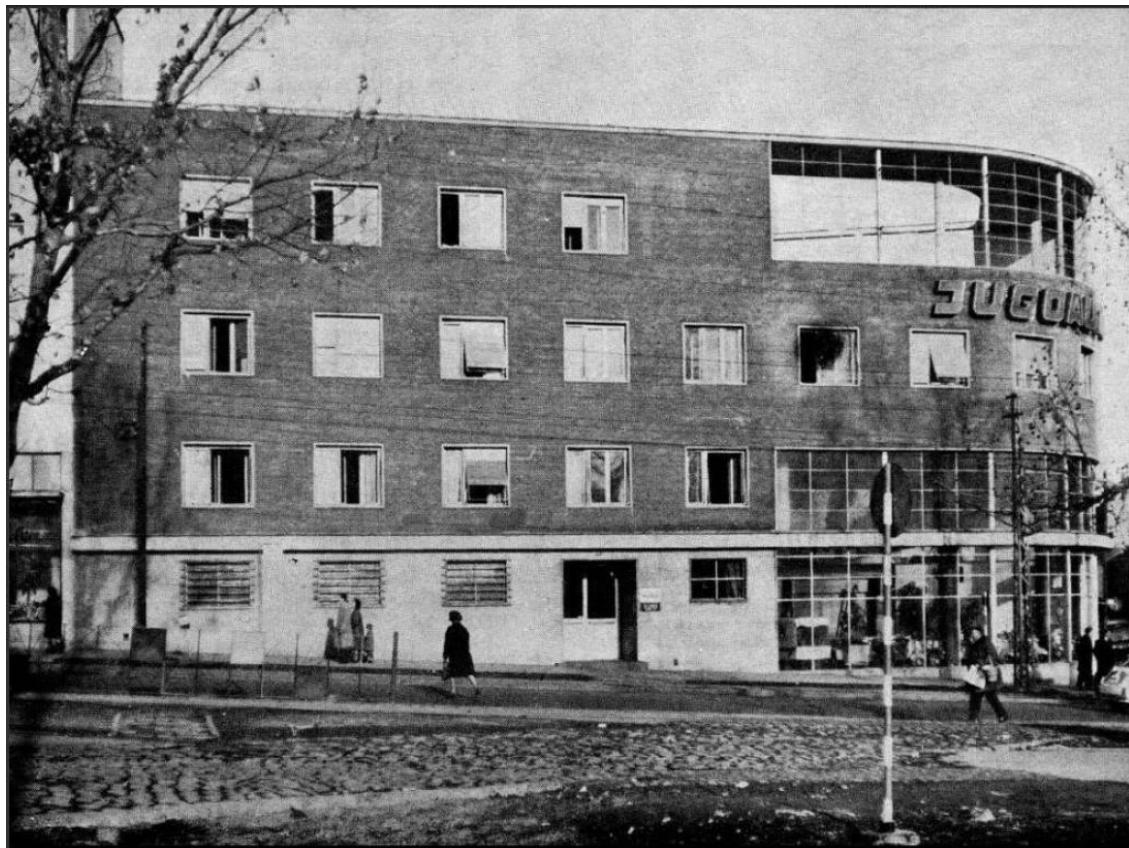
Projektom osnovne škole u Jagodini Zloković se etabirao kao vodeći modernista u srpskoj međuratnoj arhitekturi. Projektovana pod uticajem italijanskog racionalizma tridesetih godina, škola u Jagodini potvrđuje Zlokovićev istraživački pristup prema proporcijskim i modularnim odnosima u arhitekturi škole, primenjenih u rasteru prozorskih otvora.

U osnovi je škola ugaonog oblika koji uz prostor dvorišta formira prizmatičnu celinu. Na ovaj način su sve fasadne površine stavljene u jedinstven proporcionalni sistem prozorskih otvora koji pružaju maksimalnu insolaciju unutrašnjih prostora – učionica i hodnika.

Celokupna estetičnost zgrade škole počiva na modularnoj mreži otvora kojoj je podređena minimalizovana forma i odsustvo dodatnih arhitektonskih elemenata.

Arhitektura moderne u Srbiji

Zgrada FIAT-a, Beograd, 1939.

34) Zloković Fiat 1939

Automobilsku industriju prve polovine 20. veka pratio je snažan modernizacijski proces zasnovan na novim tehnološkim i privrednim mogućnostima. Italijanska industrija automobila FIAT je već izgradnjom nove fabrike u Torinu, otvorene 1926. godine, pokazala inženjersku inventivnost kroz savremen arhitektonski koncept (uvođenje automobila na petu krovnu etažu na kojoj je projektovana staza za testiranje automobila).

U tom kontekstu se može tumačiti i Zlokovićev projekat za zgradu, odnosno autosalon, garažu i servis FIAT-a u Beogradu s kraja tridesetih godina, zasnovan na uticajima italijanske moderne tradicije ali prožet vlastitom stvaralačkom svojstvenošću – strukturalna racionalnost prilagođena harmonijskom i proporcijском redu. Arhitektonske komponente ove zgrade – zaobljena zidna površina, monolitna fasada izvedena u crvenoj klinker opeci, beli kameni prozorski ramovi i krovna terasa s ogradom u vidu palube – u arhitektonskoj istoriografiji su pripisane elementima italijanskog racionalizma, ali oni u svojstvenoj Zlokovićevoj razradi dobijaju podjednako „industrijalizovani“ i „reprezentativni“ izraz usklađen s karakterom lokacije.

Arhitektura moderne u Srbiji

Универзитетска дечја клиника у Београду, 1940.

Osnovana 1924. godine, Univerzitetska dečja klinika je predstavljala samostalnu zdravstvenu ustanovu za koju je između 1936-40. godine podignuta nova namenska zgrada prema projektu Milana Zlokovića. Posle smeštaja u sopstveni prostor isključivo projektovan za zdravstvenu namenu i ugradnjom potrebne medicinske opreme dečija klinika je mogla u potpunosti da razvije svoju osnovnu funkciju. Jedinstvenim oblikovnim postupkom zgrada Univerzitetske dečje klinike se u novoj srpskoj arhitekturi ističe doslednom primenom arhitektonskog modernizma. Integralnim tretmanom unutrašnjeg prostora i spoljašnje opne Zloković je usavršio već primenjivan princip trodimenzionalnog modelovanja prostora, s tim da je u ovom slučaju obuhvaćena i spoljašnja struktura nastala oduzimanjem i dodavanjem iz osnovnog volumena. U to vreme su modernu arhitekturu već uveliko pratile odlike osunčanih i proverenih prostora higijenski prilagođenih korisniku, naročito kod objekata kao što su bile bolnice i sanatorijumi, pa i Zloković bolničkim sobama dodeljuje terase orijentisane prema jugoistoku.

Arhitektura moderne u Srbiji

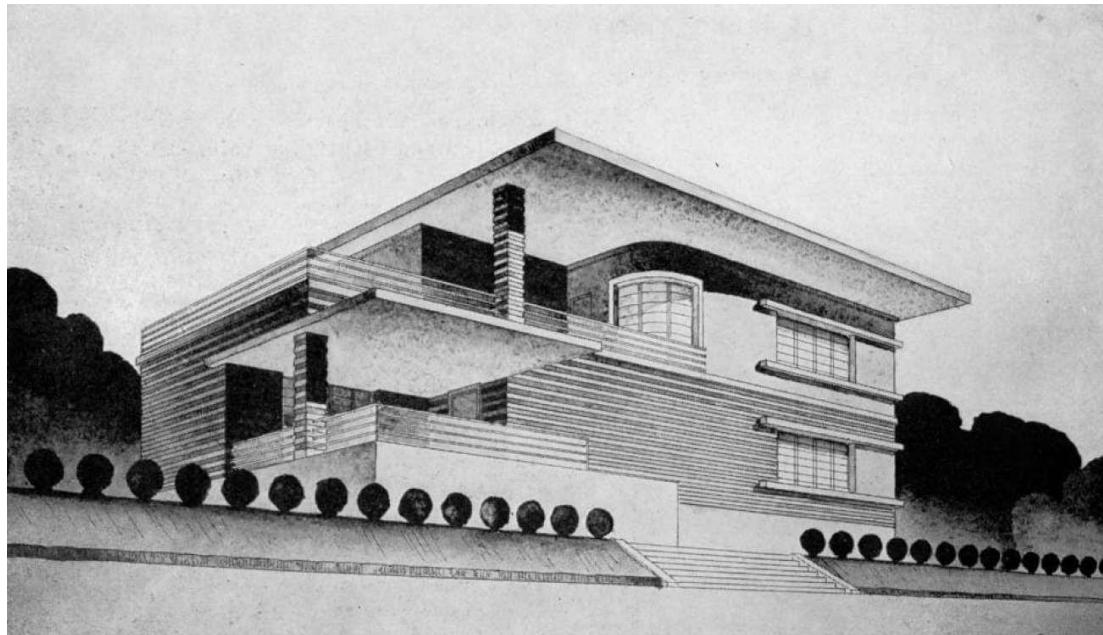
Vila inž. Protića 1931

Dušan Babić

U periodu od 1927. do 1946. godine projektovao je preko pedeset stambenih i multifunkcionalnih stambeno-poslovnih građevina, zatim crkve i krematorijum u Beogradu, dok je istovremeno učestvovao na najmanje deset velikih državnih konkursa, među kojima se ističu rešenja za Terazijsku terasu, Dvor za kraljeviće na Dedinju, Ratnički dom u Beogradu i dr.

U difuziji različitih pokreta, stilova i pravaca, koji su se razvijali u Srbiji i Beogradu tokom međuratne epohe, kao posledica nadiranja uglavnom zapadnoevropskih kulturnih uticaja, Babićeva uporišna tačka stvaralaštva nalazila se u primeni i modifikovanju principa moderne arhitekture. Stereometrijske forme, kubični volumeni, bezornamentalne fasade i stroge linije bili su oplemenjivani često slobodnije interpretiranim dekorativnom plastikom bareljeфа, slobodnih skulptura ili geometrizovanih oblika.

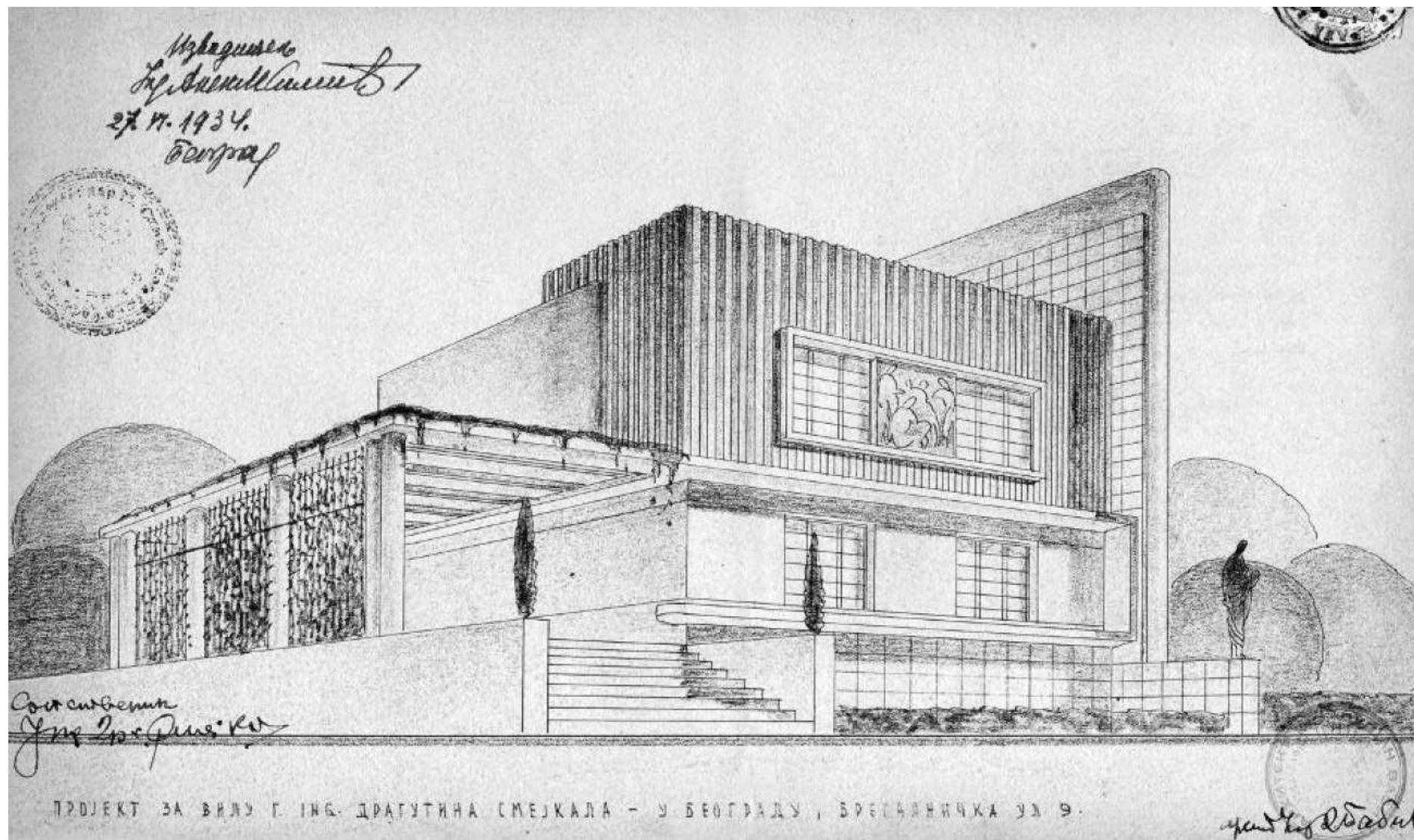
Svaku građevinu, Babić se trudio da pretvori u naročiti arhitektonski doživljaj, posebno u dinamično interpretiranim crtežima perspektiva i naglašavanju detalja.

Arhitektura moderne u Srbiji

Vila 1934.

Dušan Babić

Arhitektura moderne u Srbiji

Vila dr Ivkovića, 1937.

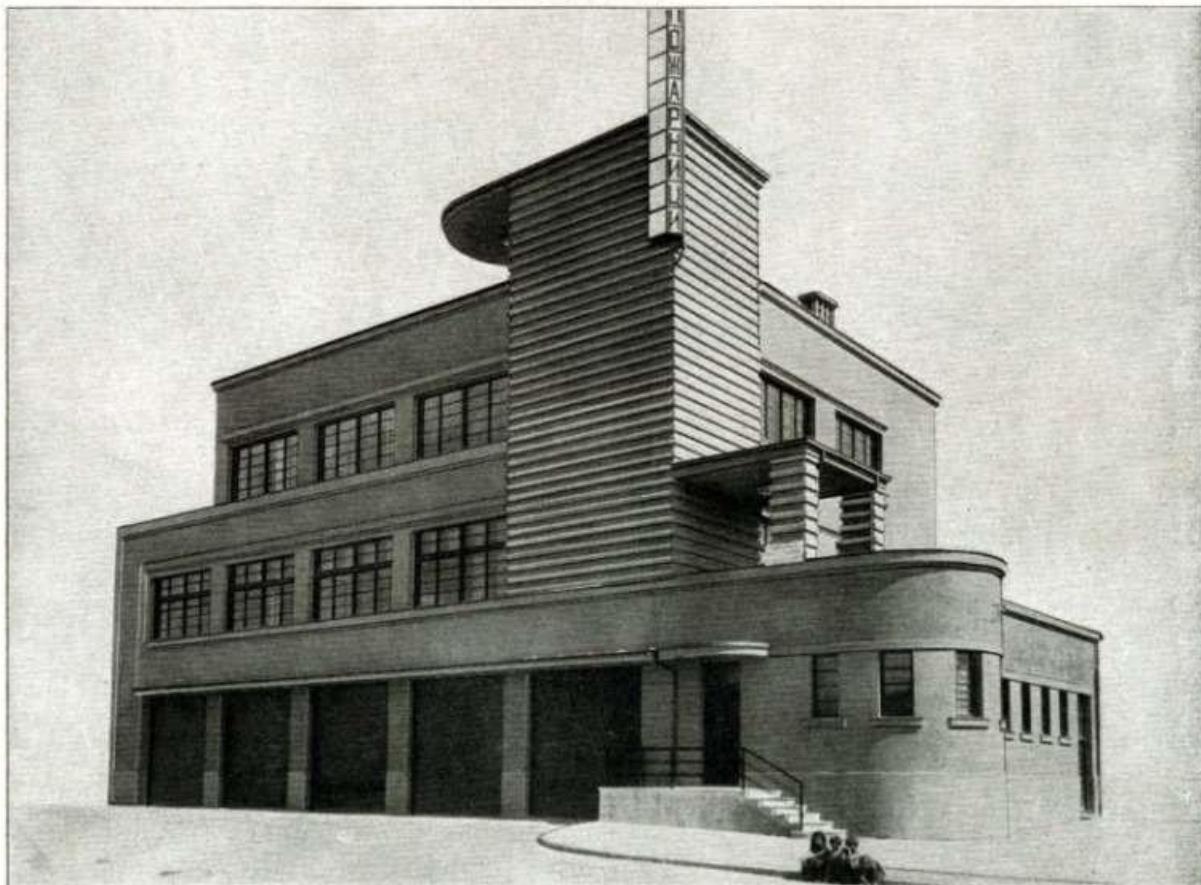

Arhitektura moderne u Srbiji

Požarna stanica na Smederevskom đermu

НОВИ БЕОГРАД — BEOGRAD D'AUJOURD'HUI

Б.О.Н.д. 10/1932

Једна од нових зграда Пожарне команде Општине града Београда
(Пожарна станица на Смедеревском ћерму).

Un des nouveaux bâtiments du Corps des pompiers de la Commune de Beograd.

(Из фото-архива Отсека за штампу, пропаганду и туризам О. г. Београда.)

(Photo-archive du Bureau communal de la presse de Beograd.)

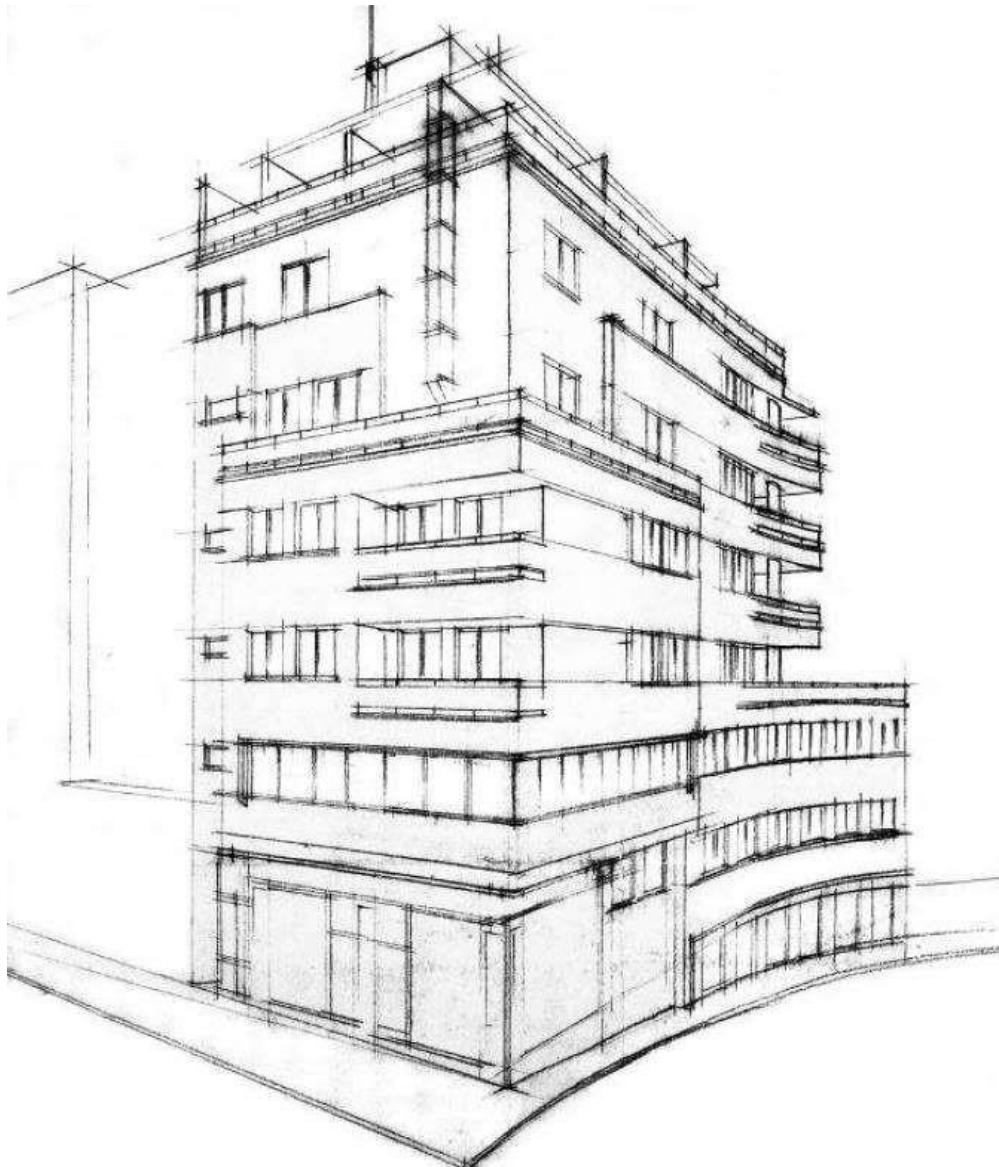
Arhitektura moderne u Srbiji

Maršala Birjuzova, 1934.

Arhitektura moderne u Srbiji

Zgrada dr Đurica, 1934.

Branislav Kojić

Rođen je 5. juna 1899. godine u Smederevu. Tokom 1916. godine bio je đak francuskog liceja u Poatjeu, a kasnije je prešao u Nicu, u srpsku gimnaziju, gde je maturirao 1917. godine. Godine 1918, položivši prijemni ispit na uglednoj školi École centrale des Arts et Manufactures u Parizu, započeo je studije, koje je sa uspehom završio 1921. godine.

Prvi posao dobio je u Ministarstvu građevina 1921. godine, odmah po diplomiranju. Četiri godine kasnije, postaje asistent na Arhitektonskom odseku Tehničkog fakulteta u Beogradu, a 1928. sa suprugom Danicom osniva biro ovlašćenog arhitekte. Iste godine osniva Grupu arhitekata modernog pravca, koju zajedno sa njim čine još i: Milan Zloković, Jan Dubovi i Dušan Babić.

U dugoj karijeri izgradio je preko 100 zgrada, od koji su neke ostale obeležja Beograda i Srbije (npr. Paviljon Cvijeta Zuzorić). Stvarao je pod uticajem art dekoa i moderne (bio je jedan od prvih srpskih arhitekata modernista).

Godine 1950, je postao redovni profesor Arhitektonskog fakulteta univerziteta u Beogradu, na katedri Projektovanje privrednih i industrijskih zgrada. Pet godina kasnije je postao dopisni član, 1963. godine i redovan član SANU,[1] a 1965. je otišao u penziju. Preminuo je 1987. godine i sahranjen u Aleji Velikana.

Arhitektura moderne u Srbiji

Arhitektura moderne u Srbiji

Arhitektura moderne u Srbiji

Opservatorija, Beograd, 189

Jan Dubovi je diplomirao arhitekturu u Pragu, a u Beograd je došao posle Velikog rata, delom nošen idejama panslavizma a delom zbog poziva svog kolege i zemljaka Mateja Blehe, koji je u Beogradu osnovao arhitektonski biro. Njegovo životno delo je kompleks opservatorije na Zvezdarskom brdu. Da bude imenovan za projektanta opservatorijskog kompeksa Jana Dubovija je preporučio dosledni modernizam, jer je među beogradskim modernistima bio najradikalniji.

Bio je šef Odseka za generalni plan Opštine beogradske, redovno je pisao u Beogradskim novinama o arhitektonskim temama. Projekat Beogradske opservatorije predstavljen je na izložbama u Pragu i Sofiji, a Dubovi je u Pragu odbranio doktorat na temu svoje Opservatorije.

Arhitektura moderne u Srbiji

Zgrada Josipa Šojata, Brankova, 1934.

Petar i Branko Krstić

Zgrada preduzimača Josifa Šojata je najamna zgrada tipična za vreme nestašice stanova kada su takve zgrade za rentu činile najveći procenat izgrađenih objekata. Podignuta je 1935. godine po projektu arhitekata Petra i Branka Krstića. Stambena zgrada sa lokalima u prizemlju ima podrum, prizemlje, četiri sprata i povučenu potkovrnu etažu. Fasada je oblikovana kao jednostavna i jasno čitljiva forma, zasnovana na ritmičnom smenjivanju punih i praznih zidnih površina. Promenu u uspostavljenom ritmu čini balkon na prvom spratu. Zgrada Josifa Šojata predstavlja jedno od najznačajnijih dela međuratnog funkcionalizma i istovremeno jedno od značajnijih ostvarenja arhitekata Petra i Branka Krstića u kojem je došla do punog izražaja modernistička ideja o bezornamentalnoj arhitekturi.

Arhitektura moderne u Srbiji

Zgrada na Kosančićevom vencu

Miladin Prljević je rođen 1900. godine u Užicu. Završio je Arhitektonski odsek na Tehničkom fakultetu u Beogradu, 1925. godine. Kao službenik Građevinske sekcije u Ministarstvu građevina radio je dve godine. Nakon toga, pa sve do 1946. godine bio je zaposlen kao profesor Srednje tehničke škole u Beogradu. Posle rata, osnovao je Istraživački centar za stanovanje, a bio je i rukovodilac grupe u Projektnom zavodu Srbije. Sve do penzionisanja bio je savetnik u Institutu za ispitivanje materijala. Bio je jedan od barjaktara moderne arhitekture. Za sobom je ostavio više od sto izvedenih građevina i neostvarenih nacrta, mahom iz oblasti stambene arhitekture. Njegovo stvaralaštvo je ishodilo nagradama ili otkupima čak šezdeset i tri puta.

Arhitektura moderne u Srbiji

Palata Albanija 1940

Miladin Prljević

Palata „Albanija“ je prvi oblakoder[1] u Beogradu. Nalazi se u središtu grada, na uglu Kolarčeve i Knez Mihailove ulice. Izgrađena je na osnovu konkursnog projekta Branka Bona i Milana Grakalića, iz 1938. godine. Objekat je završen 1939.[2] godine po projektima Miladina Prljevića i konstruktora inž. Đorđa Lazarevića.[3] Dugo je bila najviša zgrada, dominirajući objekat moderne arhitekture na grebenu Beograda i visinski regulator prostorne kompozicije duž čitavog poteza Terazije–Slavija.

Palata „Albanija“ ima 13 nadzemnih i četiri podzemna sprata, visoka je 53 m i ukupne je površine 8.000 m^2 . U vreme izgradnje bio je drugi po visini neboder jugoistočne Evrope, Balkana i Kraljevine Jugoslavije (najviši je bio Nebotičnik, izgrađen 1933. visine 70 m).

Arhitektura moderne u Srbiji

Gimnazija V beogradska 1938

Milica Krstić Čolak-Antić

Arhitektura moderne u Srbiji

Hotel Park, 1936.

Milan Sekulić

Arhitektura moderne u Srbiji

Dragiša Brašovan (Vršac, 1887. – Beograd, 1965.)

Osnovno i srednje obrazovanje Brašovan stiče u rodnom mestu, a zatim, 1906. godine upisuje Arhitektonski fakultet Tehnič-kog univerziteta u Budimpešti. Diplomski rad položio je 30. septembra 1912. Narednih šest godina proveše radeći u proslavljenom Arhitektonskom ateljeu „Teri i Poganj“ u Budimpešti. Nakon rata vraća se u otadžbinu. Nekoliko godina je bio zaposlen na mestu gradskog arhitekte u Velikom Bečkereku. Otuda je Brašovanovo delo bilo poprilično zastupljeno u ovom gradu (Sokolski dom, vila na Begeju, adaptacija Pozorišta), kao i u okolini (Crkva u Orlovatu).

Već početkom dvadesetih godina prošlog veka, Brašovan će svoju afirmaciju potpuno vezati za Beograd. U prestonici je sa arhitektom Milanom Sekulićem osnovao firmu „Arhitekt“, gde je on radio kao glavni projektant. Firma se bavila i izvođačkim radovima. Sa Sekulićem se razilazi 1925. godine i od tada radi samostalno, pod firmom „Arhitekta Dragiša Brašovan“, isključivo za projektantske usluge.

Ono po čemu je Brašovan najviše vrednovan u istoriji srpske arhitekture vezuje se za potonji period, kada prihvata osnovne postulate moderne arhitekture. Tada nastaju i njegova najznačajnija dela: Zgrada IV Vojvodine u Novom Sadu (Banovina), zgrada Državne štamparije i hotela "Metropol" u Beogradu i Komanda Ratnog vazduhoplovstva u Zemunu.

Među mnogobrojnim počastima, jedna je bez presedana u srpskoj arhitekturi: bio je izabran za počasnog člana RIBA - Kraljevskog instituta britanskih arhitekata.

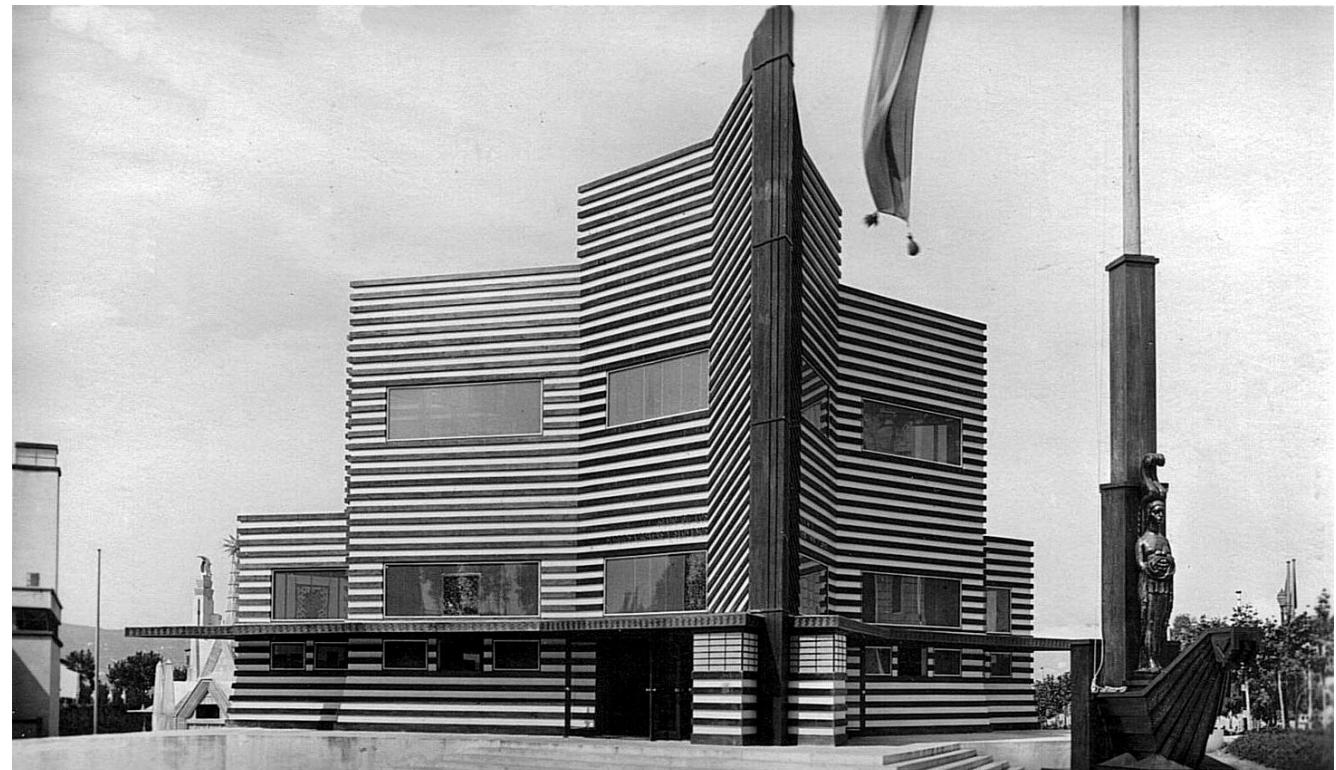

Arhitektura moderne u Srbiji

Paviljon Kraljevine Jgoslavije, Barselona, 1929.

Hronološko prvenstvo u odlučnom Brašovanovom prekidu sa prošlošću pripada projektu za zgradu Radničke komore u Novom Sadu, koji je izradio početkom 1929. godine. Ta građevina izvedena je godinu dana kasnije, pa će kao primer početka Brašovanovog modernizma najčešće uzima projekat njegovog paviljona u Barseloni.

Građenje paviljona u Barseloni za Brašovana predstavlja prelomni događaj. On tu definitivno prihvata koncept modernog arhitektonskog oblikovanja. Prvobitnu koncepciju paviljona zamišljenu u nacionalnom, folklornom stilu, Brašovan je sasvim odbacio. Simetričnim komponovanjem delova zgrade, ritmom horizontalnih pruga i otvora u obradi širokih fasadnih površina, Brašovan je ostvario pravi modernistički efekat. Paviljon imao je funkcionalno rešen unutarnji prostor. Posmatran u celini, ovaj atraktivni objekat pokazuje karakter ekspresionističkog umetničkog izraza. Spoljni izgled građevine je nesumnjivo Brašovan podredio snažnom emocionalnom utisku.

Arhitektura moderne u Srbiji

Radnička komora 1930-31.

U Novom Sadu Brašovan je prisutan od 1929. kada je pobedio na konkursu za novu palatu Radničke komore. Zgrada je građena između marta 1930. i jula 1931. Dinamična kompozicija objekta je naglašena ekspresionističkim motivom ugaone stepenišne vertikale. Niži slojevi fasade izvedeni su od crvene opeke dok su spratni otvori jednostavno usečeni u zidnu masu. Skulptura "Radnik" vajara Tome Rosandića postavljena je na glavnom pročelju. Dogradnja Komore izvršena je tokom 1940. po projektima arh. Đorđa Tabakovića čime je zaokružen prvenstveni koncept objekta.

Arhitektura moderne u Srbiji

Zgrada Državne štamparije, Beograd, 1937-1940

Zgrada Državne štamparije, izvedena u periodu od 1936. do 1940. godine prema projektu jednog od značajnijih srpskih graditelja XX veka arhitekte Dragiše Brašovana (Vršac, 1887 – Beograd, 1965), predstavlja jedno od reprezentativnijih zdanja nacionalne moderne arhitekture. Monumentalni objekat podignut na samom početku Bulevara vojvode Mišića, u neposrednom okruženju važnih industrijskih i infrastrukturnih objekata, postrojenja i kompleksa, značajno je učestvovao u formiranju i razvoju privredne zone duž ove gradske saobraćajnice i obale reke Save. Svojom pozicijom, volumetrijom i estetikom, suvereno definiše vizure ne samo Bulevara vojvode Mišića, Senjačke padine, Mostarske petlje i mosta Gazela, već i šireg ambijenta ka Dedinju i Topčideru, predstavljajući svojevrsni simbol na ulazu u južni deo grada. U kolektivnoj memoriji Beograda je poznat pod nazivom „Bigz”, po izdavačkoj kući koja se više decenija nalazila u objektu.

Arhitektura moderne u Srbiji

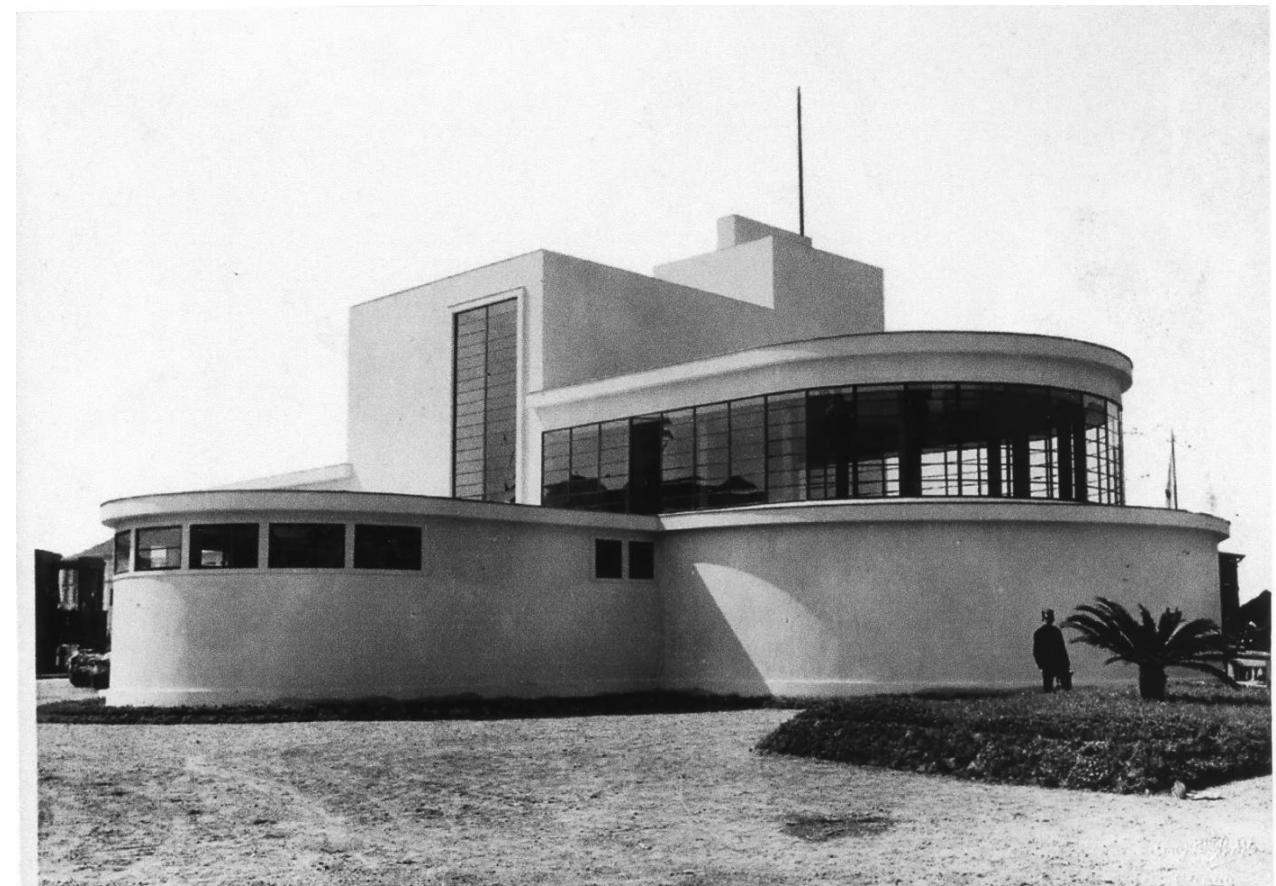
Komanda Ratnog vazduhoplovstva u Zemunu, 1936-40.

Zgrada Komande vazduhoplovstva u Zemunu sagrađena je 1936. godine, prema projektu arhitekta Dragiše Brašovana, na mestu zgrada nekadašnje Vojne komande. Predstavlja jedno od značajnijih dela moderne jugoslovenske i srpske arhitekture. Autor je širokim potezima i igrom masa rešio jedinstven arhitektonski program, istovremeno izrazivši simboličnom prostornom kompozicijom specifičan sadržaj objekta. Po svom volumenu, bila je to jedna od najvećih zgrada u Zemunu, a i danas predstavlja dominantan objekat u okviru prostorne kulturno-istorijske celine Staro jezgro Zemuna. Ima prizemlje i četiri sprata iznad kojih se uzdiže proporcionalno usklađena kula čiji je volumen takođe razuđen i akcentovan središnjom dominantom.

Arhitektura moderne u Srbiji

Paviljon SHS, Milano, 1931.

Arhitektura moderne u Srbiji

Kuća trgovca Dušana Lazića u Bulevaru kneza Aleksandra Karađorđevića br. 47 u Beogradu, 1932.

Podignuta je 1932. godine za poznatog beogradskog trgovca Dušana Lazića na Dedinju, u delu prestonice koji od tipične gradske periferije sa vinogradima i voćnjacima, vremenom dobija rezidencijalne odlike. Svojim opštim stilskim karakteristikama objekat pripada ranom modernizmu međuratne beogradske arhitekture. Koncipirana je kao slobodnostojeća kuća – tipa vile, povučeno na nešto užoj parceli sa uređenim dvorištem. Rešena je u kompaktnoj, skoro simetričnoj osnovi i formi, sa prepoznatljivim autorovim ličnim poimanjem modernog izraza.

Arhitektura moderne u Srbiji

Banovina (Izvršno veće AP Vojvodine)

1935-40.

Po Brašovanovim planovima gradnja kompleksa Dunavske banovine trajala je od 1935. do 1940., mada na konkursu iz 1930. njegov rad nije prošao zapaženo. Zgrada Banovine bila je jedna od najvećih građevina u zemlji. Na maketi koja je često reproducovana u dnevnoj štampi prvo bitno je bila zamišljena u klinker opeci. Izvedena verzija zgrade obložena je bračkim mermerom, dok su stepenište i centralni hol obloženi kamenom iz Karare.

Zgrada u kojoj se nalazi Banska uprava je administrativnog karaktera, podignuta je uz bulevar nad potkovičastom osnovom, dugom 185 a širokom 42,5 metara. Izgrađena je kao izduženi, horizontalno položeni korpus visok oko 20 metara, sa ukupno 5 etaža sa akcentom na 42 m. visokom vertikalnom kulom kvadratnog preseka na severoistočnom uglu. U zgradi se nalazi 569 odeljenja, pretežno kancelarijskih prostora.

